

Lex 17: In'n Elektroladen



Emma: So en lustigen Daddelkraam, op den groten Bildschirm geht dat richtig goot!

Paul: Pass op, ik glööv, dien Modder fotografeert uns – un klick!

Emmas Modder: Dat is schön worrn, kiek mal! Wat speelst du dor, Emma?

Emma: Dat is so en Wettloop mit Deerten. Paul, löppt so wat ok op dien Plietschfon?

Paul: Dat weet ik nich, aver wies mi dat mal. Ja, worüm nich?

Emmas Modder: Wiehnachten kümmt wiss! Ik glööv, dat Papa glieks en ne'en Fernseher funnen hett, Emma!

Herr Soltan: Kiekt Se mal – uns ne'e Fernseher ut dat Anbott is grötter as all de annern för den Pries, dor köönt Se ok de Tallen goot sehn!

Emmas Vadder: Un 209 Euro sünd nich to düer, oder wat meenst du, Ella?

Emmas Modder: Dat geiht – un denn blifft ja ok noch en beten Geld över för en ne'en Toaster. Aver kiek mal dor ünner, de Fernseher köst blots 159 Euro?

Herr Soltan: Ja, aver dat is en ganz anner Firma, dor köönt Se to'n Bispeel keen Stick ansluten!

Emma: Och ne, dat geiht nich, ik will de Biller von mien Tüffel un mien Pleegpeerd ok op den Fernseher sehn! Koopt wi uns eigentlich ok dat feine Waffeliesen?

Emmas Vadder: Laat dat man na – Mama un ik wüllt glieks noch mal bi de Stoffsugers rumsöken, uns olen tohuus löppt ja nicht mehr ornlich.

Paul: Un mien Oma bruukt en ne'e Waschmaschien, dor warr ik glieks mal fotograferen, wat dat hier so allens giff!

Herr Soltan: Ankieken, anfaten, kopen! Bi uns kriegt Se dat allens. Man to, man to, nich to lang töven!